

לא יכרת לדורי דורות. דבר אחר אמן לו - לאותו שיודע סוד הדבר ויתכונן במה שצריך לכוון.

עוד אמר רבי שמעון, פתוב לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת. מה הטעם? פדי שלא יראה דין ביום הזה. ואם תאמר, הרי לגבוה עולה? בכל מושבותיכם אמר, ולא לגבוה. ואתו שעולה לגבוה, עולה לכפות דין אחר. ששנינו, יש אש אוכל אש, ואש המזבח אוכל אש אחר.

ומשום כך מתגלה העתיק הקדוש ביום הזה מפל שאר הימים. ובזמן שמתגלה העתיק, לא נראה דין כלל, וכל העליונים והתחתונים נמצאים בשמחה שלמה, והדין לא שולט.

שנינו, כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ. ששת ימים ודאי, ולא בששת. והימים הקדושים העליונים הללו נקראים ימים שהשם הקדוש נכלל בהם, והם נכללים בו. אשרי חלקם של ישראל מפל העמים עובדי עבודת פוכבים ומזלות, עליהם פתוב (דברים ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום.

בבד את אביך ואת אמו. רבי חייא פתח, (בראשית ב) ונהר יצא מעדן וגו'. ונהר - זו נביעת המעין שיוצא תמיד ולא פוסק, ומנהר המעין הזה נשקה כל גן העדן. ואתו נהר של המעין הקדוש נקרא א"ב. מה הטעם? משום שהוא נובע לזון את הגן.

רבי אבא אמר, עדן ממש נקרא אב, משום שעדן זה נמצא מאותו מקום שנקרא אין, ומשום כך נקרא אב. והרי בארנו, ממקום שמתחיל להמשיך הכל נקרא

דידע רזא דמלה, ויתכונן במה דבעי לכוונא. תו אמר ר' שמעון, פתיב, (שמות לה) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת. מאי טעמא. בגין דלא אתחזי דינא בהאי יומא. ואי תימא הא לגבוה סלקא. בכל מושבותיכם קאמר, ולא לגבוה. והוא דסלקא לגבוה, לאכפיא לדינא אחרא סלקא. דתנינן, אית אשא אכלא אשא. ואשא דמדבחה, אכלא אשא אחרא.

ובגניי כף, אתגליא עתיקא קדישא בהאי יומא, מפל שאר יומין. ובזמנא דאתגליא עתיקא, לא אתחזי דינא כלל. וכל עלאין ותפאין משתפחין בחדוותא שלימתא, ודינא לא שלטא.

תאנא, פתיב (שמות לא) פי ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ. ששת ימים ודאי, ולא בששת. והני יומין קדישין עלאין, אקרוזן יומי דשמא קדישא אתפליל בהו, ואינון אתפלילן ביה. זפאה חולקיהון דישראל מפל עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות, עליהו כתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים ביי' אלהיכם חיים פולכם היום. (דף צ' ע"א)

בבד את אביך ואת אמו. (שמות כ) רבי חייא פתח, (בראשית ב) ונהר יצא מעדן וגו'. ונהר, דא נביעו דמבועא, דנפיק תדיר ולא פסק. ומנהרא דמבועא דא, אתשקיא כל גנתא דעדן. והוא נהרא דמבועא קדישא, אקרי א"ב. מאי טעמא. משום דאיהו נביעא לאתזנא לגנתא.

רבי אבא אמר, עדן ממש אקרי אב. משום דהאי עדן, משתכח מההוא אתר, דאקרי אין. ובגניי כף, אקרי אב. והא אוקימנא,